

ΣΥΝΑΥΛΙΕΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΜΑΡΚΟ ΒΑΜΒΑΚΑΡΗ

Η Φραγκοσυριανή στο Ηρώδειο

«**Ο** Μάρκος (Βαμβακάρης) είναι το πιο καθαρό μέταλλο της ελληνικής μουσικής. Το νόμιμο μας ποτέ δεν ήταν κίβδολο. Το ζυγίζει τώρα και έχει την ίδια αξία όπως και τότε.

Γι' αυτό κι εγώ λέω όπι εμείς οι Ελληνες πάντα θα έχουμε το δικό μας νόμισμα, τον Μάρκο», λέει η Λίνα Νικολακοπούλου, η οποία είναι υπεύθυνη για την ιδέα, την καλλιτεχνική διεύθυνση και την επιλογή ρεπερτορίου του αφιερώματος στον Μάρκο Βαμβακάρη, «Μάρκος ο Φραγκοσυριανός».

Το Φεστιβάλ Αθηνών, πιστό στο ραντεβού του με το ελληνικό τραγούδι, προχωρά σε ένα αφιέρωμα, με πρωταγωνιστή τον πατριάρχη του Ρεμπεπίκου, Μάρκο Βαμβακάρη. Έχουν περάσει 40 χρόνια από τον θάνατό του (1905-1972) και τα αθάνατα τραγούδια του θα ακουστούν για δύο νύχτες στο Ηρώδειο, αύριο Παρασκευή και το Σάββατο. Τραγουδούν οι Γιάννης Κότσιρας, Δημήτρης Ζερβουδάκης, Σοφία Παπάζογλου, Απόστολος Ρίζος, Δημήτρης Νικολούδης, ο Στέλιος Βαμβακάρης και η Εβελίνα Αγγέλου.

Με αυτό το αφιέρωμά του το Φεστιβάλ Αθηνών ελπίζει να τοποθετήσει τον Βαμβακάρη στο βάθρο που του αξίζει σε σχέση με το ελληνικό τραγούδι. «Ο Μάρκος Βαμβακάρης αποτελεί έναν θεμέλιο λίθο για τη μουσική μας», εξηγεί η ίδια. Σήμερα, εξάλλου, 40 χρόνια μετά τον θάνατό του, η μορφή και το έργο του αποκτούν μια αναπάντεχη επικαιρότητα. Ο Βαμβακάρης ήταν αυτός που εξέ-

φρασε, όσο πο αυθεντικά μπορούσε, τους καπιούς των ανθρώπων που ταλαιπωρούνται από τη φτώχεια, τον κοινωνικό αποκλεισμό, την απελποία και ψάχνουν να βρουν έναν τρόπο για να ζήσουν τη ζωή τους με αξιοπρέπεια. Τα τραγούδια του μεταδίδουν τόσο ανθρωπιά και αλήθεια που μοιάζουν να μας παρηγορούν σε αυτόν το δύσκολο καιρό για τον τόπο. Δεν θέλουμε να γίνει ένα απλό αφιέρωμα, αλλά μια γιορτή», σημειώνει η Λίνα Νικολακοπούλου.

ΦΡΑΓΚΟΣΥΡΙΑΝΗ

Το 1933 ο Μάρκος Βαμβακάρης παραγραφεί τον πρώτο του δίσκο. Το 1935 γράφει την περίφημη «Φραγκοσυριανή». Το 1936 έρχεται η δικτατορία του Μεταξά. Αμέσως μετά ο Β' Παγκόσμιος Πόλεμος και στη συνέχεια ο Εμφύλιος. Με άλλα λόγια, βίωσε τις πιο δύσκολες στιγμές της πρόσφατης ελληνικής Ιστορίας. Και είναι εντυπωσιακό ότι παρ' όλο που έζησε μια σκληρή ζωή, εκφράστηκε τόσο ποιητικά μέσα από τα τραγούδια του. Η «Φραγκοσυριανή» έγινε το πιο διάσημο χασάπικο στον πλανήτη. Οι στίχοι του μπάκιαν στα κείλια των Ελλήνων, ενώ ο ίδιος αποτέλεσε την πηγή έμπνευσης όλων των γνωστών συνθετών που επακολούθησαν. Ποιος δεν έχει στιγματραγουδήσει «το χαράματα π οώρα τρεις θα 'ρθω να σε ξυπνήσω», ή «μα φούντωση, μα φλόγα έχω απόψε στην καρδιά», ή «τα ματόκλαδά σου λάμπουν σαν τα λούλουδα του κάμπου».

Η συμβολή του υπέρξει ομαντική γιατί τα ζεϊμπέκικα και τα χασάπικα

ιου συνεχίζουν και σήμερα να μιλούν στην καρδιά μας. Είναι θεμέλιοι λίθοι της συλλογικής ζωής. Άλλωστε, ο Βαμβακάρης ήταν αυτός που επέβαλε το τραγούδι με μπουζούκι στην ελληνική δισκογραφία. Πριν από τον Βαμβακάρη, ο μπαγλαμάς και το μπουζούκι ήταν υπό διωγμόν, ήταν τα όργανα που έπαιζαν στα καταγώγια. Οι δικές του πχογραφίες οδήγησαν στην ευρεία αποδοχή αυτής της μουσικής που αγαπήθηκε τόσο πολύ σε όλη την Ελλάδα. Είναι ο πατριάρχης του Ρεμπεπίκου. Μια μορφή που ανήκει στην κοινωνική ελληνική μυθολογία.

Τα σκηνικά φιλοτέχνησε ο Αγγελος Μέντης, η ενδυματολογική επιμέλεια-εικαστική συνεργασία είναι της Δανάης Κουρέτα και ο σχεδιασμός των φωτισμών του Αλέκου Γιάνναρου. Συμμετέχουν επίσης: Vinicio Capossela, «Νέα Τάξη Πραγμάτων ΝΤΠ», «Στίχοιμα». Στην παράσταση θα προβληθεί βίντεο που γυρίστηκε στη Σύρο ειδικά γι' αυτή την παραγωγή-αφιέρωμα (οκνοθεσία βίντεο: Νίκος Σκαρέντζος).

Ο ΑΓΙΟΣ ΜΑΓΚΑΣ

«Ο Μάρκος ήταν ένας χρονογράφος που τραγούδησε την εποχή του στο ακέραιο... Ήταν δέκτης τροφερός, κεραία. Έγραφε γι' αυτά που ζούσε στο λιμάνι, γι' αυτά που ζούσε με τους κλέφτες, με τους χαμένους, γι' αυτά που ζούσε με τους μάγκες, τα κορόδα, τους μπεκρήδες...» (από το βιβλίο του Μ. Τσιλιμίδη «Ο Αγιος Μάγκας» - ο Στέλιος Βαμβακάρης μιλάει για τον πατέρα του).